

A Magyar Épületgépészek Napjának egyik, előzetesen nagy érdeklődést kiváltó kísérő rendezvénye volt a KÉOSZ által megszervezett szakmai összejövetel. Célja volt a közös alapelvek keresése a kéményáramkör egyes elemeinek rendszerbe illesztésének kérdéskörében.

Nem a szervezőn múlt, hogy végül a szekcióülés kézzel fogható eredmény nélkül zárult, közös megoldási javaslat nem született.

A feltehetően a több párhuzamosan zajló rendezvény miatt, a vártnál kevesebb résztvevő felvezetésként meghallgathatta a témával kapcsolatos jogszabályok összefoglalását (dr. Barna Lajos) és beszámolt az OKF oktatási szervezetének felépítéséről, valamint a BME Épületgépészeti és Gépészeti Eljárástechnikai Tanszékével, a kéményseprő mesterek oktatását elősegítő együttműködésének részleteiről (Diriczi Miklós).

A gyűjtőkémények felújítási lehetőségeiről Keszthelyi István tervezői, Kocsis Krisztián szolgáltatói szempontból vázolta a hazai problémák megoldási lehetőségeit. Az előadások és az azt követő hozzászólások azonban nem hoztak újat az MGVE szervezésében nem rég lezajlott III. Szakmai Nemzeti Fórum ajánlásaihoz képest. A szakma elsőrendű feladata kell legyen ezen ajánlások érvényesítése a jogszabályalkotásban.

Nem hozott újat a homlokzati égéstermék kivezetések évek óta kifogásolt szabályozását tárgyaló két előadás sem. Az EMKÉSZ képviselője (Hrobár Balázs), a kéményseprőkkel együtt a teljes tiltást tartja az egyetlen célszerű gyakorlatnak, míg Versits Tamás (MGVE) hangsúlyozta, hogy az egyes esetekben megoldhatatlan tető feletti kivezetés helyett, bizonyos korlátozó feltételek mellett, a korszerű készülékek homlokzati kivezetése megoldás lehet, mert azok nem veszélyeztetik a levegő tisztaságot és az épület állékonyságát sem. A merev tiltás lehetetlen helyzetet idéz elő a meglévő épületek fűtésének kérdésében.

A gyakorlatban a legnagyobb ellentétet jelentő terület, a kéményseprő rendelet és a gáz MBSZ eltérőnek tűnő szabályozásának kérdésével foglalkozó előadásokra sajnos már csak az előre meghirdetett befejezési idő után került sor. A várt érdemi vita, néhány „beszólástól” eltekintve már szóba sem jöhetett.

Gyárfás Attila (MÉGSZ) a Gázipari Műszaki Szakbizottság véleménye alapján, a Kéménytörvényből levezetve meghatározta az égéstermék-elvezetők fogalmának pontos határait, valamint a bemutatott gázkészülék részeként tanúsított égéstermék-vezetők változatait a Gáztörvény és a hatályos EU irányelvek alapján. Véleménye, hogy a két törvény szó szerinti értelmezése alapján határozottan meg kellene különböztetni az EU gázkészülék irányelvek (GAD) és az EU építési termék rendelet (CPR) hatálya alá tartozó fogalmakat. Ezt az MBSZ megteszi, a kéményseprő rendelet azonban ebből a szempontból hiányos, nem ismeri a gázkészülék részét képező égéstermék-vezetők fogalmát.

Ezzel szemben Szabó Tamás (EMKÉSZ) kétségbe vonta az MBSZ szakszerűségét és jogi megalapozottságát. De vitatja a készülékgyártók azon jogát is, hogy eldöntsék, milyen égéstermék-(el)vezető rendszerrel kívánják forgalmazni termékeiket. Vagyis, hogy tanúsíttatják-e C6 típusra is készülékeiket (az ilyen készülékekhez csatlakoztatható az építési rendelet feltételeinek megfelelő, „idegen” égéstermék-elvezető), vagy készülékeiket kizárólag a velük együtt tanúsított égéstermék-vezetőkkel kívánják forgalomba hozni. Indoka, hogy az idegen égéstermék-elvezetők sok esetben ugyanattól a gyártótól származnak, mint a készülékgyártók „saját” égéstermék-vezető elemei, tehát ugyanolyan minőségűek. A megkülönböztetés tehát műszakilag indokolatlan, sőt a jellemzően alacsonyabb árúak miatt megengedhetővé kellene tenni az idegen rendszerek használatát akkor is, ha ezt a készülék tanúsítása jogilag nem teszi lehetővé. Szerinte, éppen ezt „ellensúlyozva” szükséges minden égéstermék-vezető rendszer független szervvel (kéményseprő) történő ellenőrzése, tervszinten és az üzembe helyezés előtt egyaránt. A készülékgyártó által ezek szerelésére, ellenőrzésére kioktatott és meghatalmazott gázszerelő-üzembehelyező szakmai felelősségét nem tartja elegendőnek. Az általánosan kiképzett kéményseprőét azonban igen.

Ez az összejövétel is bizonyította, hogy az újabb és újabb szakmai egyeztetések nem fognak eredményt hozni mindaddig, amíg a jogalkotók, elsősorban a témában közvetlenül érintett NGM és a BM illetékesei kölcsönösen nem hallgatják meg a másik szakág érveit is, és alkotnak egyértelmű, harmonizált rendeleteket. Olyanokat, amelyek elsősorban a felhasználók biztonságának szem előtt tartásával, gazdaságosan megvalósítható megoldásokat tesznek lehetővé. Tarthatatlan állapot, hogy egyébként a szakmájukat kiválóan művelő műszaki szakemberek olyan jogi vitákba bocsátkoznak, amiben nincsenek döntési helyzetben. A szakmai viták nem szülnék jogszabályokat, annál inkább nehezítik a szakemberek mindennapi munkáját és nem utolsósorban terhelik a felhasználókat.

2016. december 6.

Gyárfás Attila
ügyvezető elnök
Magyar Épületgépészek Szövetsége